

РЕШЕНИЕ

№ 836

гр. Пловдив , 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на дванадесети май, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

при участието на секретаря Магдалена Люб. Трайкова
като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Административно
наказателно дело № 20215330201634 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 37 от 15.02.2021 г.,
издадено от Директор на Териториална дирекция Тракийска, упълномощена
със Заповед № ЗАМ-43/32-8734/07.01.2019 г. на Директора на „Дирекция
Митници“ с което на „Джесика инвест“ АД с ЕИК: 205793055 е било
наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от
500 лева за извършено от него нарушение по чл. 57б, ал. 1 ЗАДС.

Дружеството жалбоподател редовно уведомено за насроченото съдебно
заседание не изпрати представител. Депозира становище с което оспорва
издаденото наказателно постановление. Намира същото за неоснователно,
поради което иска неговата отмяна. Твърди, че в хода на административно-
наказателното производство има допуснати множество нарушения на
процесуалните правила. При условията на евентуалност намира случая за
маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Въззиваемата страна редовно уведомени, чрез процесуалния
представител юрисконсулт Д. оспорва подадената жалба, намира същата за
неоснователна, поради което иска потвърждаването на обжалваното
наказателно постановление.

Пловдивският районен съд, след като взе предвид събраните по делото

доказателства и наведените от жалбоподателя доводи и съображения, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна. За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

В конкретния случай дружеството жалбоподател е било санкционирано за това, че същото в качеството си на регистрирано лице по чл. 57а, ал. 1, т. 3 буква „Б“ от ЗАДС, на 02.12.2020 г. актосъставителят Н.К. и Д.П. извършили проверка в Търговски регистър и Регистър на юридическите лица с нестопанска цел към Агенция по вписванията, като установили, че дружеството жалбоподател е вписало промяна на 25.08.2020 г., изразяваща в това, че е бил променен представляващият дружеството. Съгласно разпоредбата на чл. 57б, ал. 14 ЗАДС в 14-дневен срок от извършването на промяна „ДЖЕСИКА ИНВЕСТ“ АД е следвало да подаде уведомление за извършената промяна до Директора на ТД Тракийска.

По повод на това деяние бил издаден АУАН № 144/08.12.2020 г. С писмо с рег. индекс № 32-2147 от 05.01.2021 г. дружеството жалбоподател било уведомено от Директора на Дирекция Тракийска, че административно-наказателното производство по този АУАН е било прекратено и представител на същото е следвало да се яви на 18.01.2021 г. в 10:00 часа за съставянето на друг АУАН. На тази дата не се явил представител на жалбоподателя, поради което на 19.01.2021 г. бил издаден АУАН № 14 от 19.01.2021 г. в негово отсъствие и редовно връчен му чрез упълномощено лице на 29.01.2021 г.

В хода на съдебното следствие беше разпитана актосъставителката Н.К., която потвърди отразеното от нея в АУАН. Добави, че жалбоподателят е бил санкциониран за това, че при извършена проверка се установило, че има промяна в обстоятелствата по чл. 57б, ал. 14 ЗАДС изразяваща се в смяна на представляващия го.

Съдът кредитира така депозираните гласни доказателства, доколкото същите са ясни, логични и последователни и си кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

Съдът кредитира събраните по делото писмени доказателства, доколкото същите са приобщени по предвидения в НПК ред, като следва да

се отбележи, че в нито един етап от производството не са били оспорени от страните.

От представеното копие от Заповед се установява, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган.

От представеното писмо с рег. индекс № 32-2147 от 05.01.2021 г. се установява, че дружеството жалбоподател било уведомено от Директора на Дирекция Тракийска, че административно-наказателното производство по този АУАН е било прекратено и представител на същото е следвало да се яви на 18.01.2021 г. в 10:00 часа за съставянето на друг АУАН.

От представения по делото Протокол и справка от Търговски регистър се установява, че на 25.08.2020 г. е била извършена промяна на обстоятелства, изразяваща се в смяната на представляващия.

По този начин е бил извършен и нарушение на разпоредбата на чл. 57б, ал. 14 ЗАДС предвиждаща задължение за уведомяване на Директора на ТД Тракийска за извършването на тази промяна. Нарушението е било извършено чрез бездействие на 09.09.2020 г., който е денят следващ крайният момент до който е могло да се подаде уведомление.

Съдът намира, че има извършен състав на нарушение по ЗАДС, като правилно на основание чл. 111, ал. 1 ЗАДС на жалбоподателя е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лева.

При извършена служебна проверка, обаче се достигна до извод, че при издаването на наказателното постановление са допуснати редица нарушения на процесуалните правила, които водят до незаконосъобразно на обжалваното наказателно постановление.

Съставяне на втори по ред АУАН с № 14/19.01.2021 г., след като вече е било налице прекратяване на административно-наказателното производство по реда на чл. 54 от ЗАНН, в случая категорично е било незаконосъобразно. Случаите, при които се прекратява административно-наказателната преписка са изрично посочени в разпоредбата на чл. 54 от ЗАНН и всички те по своя характер изключват носенето на административно-наказателна отговорност. Впрочем, видно от разпоредбите на ЗАНН /като пример чл. 36 от ЗАНН/ законът не прави разлика между административно-наказателно производство и административно-наказателна преписка, поради което и следва да се счете, че наказващият орган е извършил прекратяване именно на административно-

наказателното производство по реда на чл. 54 от ЗАНН. Наличието на различен извод относно правната квалификация на поведението на сочения за нарушител субект, не е валидно основание за прекратяване на административната преписка по реда на чл. 54 от ЗАНН, като в случай като този е следвало да се издаде наказателно постановление при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като в наказателното постановление пропускът, установен в издадения първи АУАН, се отстрани. Независимо от това обаче, както се каза, наказващият орган все пак е приложил именно разпоредбата на чл. 54 от ЗАНН и следователно се е произнесъл, като е изключил носенето на административно-наказателна отговорност за конкретното установено поведение, защото прекратяването на това именно основание, макар резолюцията на органа да не е надлежно мотивирана, значи, че наказващият орган е извършил проверка по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и е намерил наличието на такива пороци на издадения акт, които не биха могли да бъдат санирани по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тоест, в резултат на които да не се установява по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. При наличието на такова по своя характер произнасяне, образуването на нова административна преписка, със съставянето на нов акт срещу същото лице, по същите на практика факти, е било недопустимо, защото така на се е стигнало до повторно установяване на едно и също поведение, но с нов акт, въз основа на който се развива нова процедура по ангажиране административната отговорност на нарушителя, а в административно - наказателния процес, както и в наказателния, е налице забрана за образуване на повече от едно производства спрямо един и същи деец и за едно и също деяние. Аргумент в тази насока е както разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, приложима субсидиарно съобразно с чл. 84 от ЗАНН, така и тази на чл. 33, ал. 2 от ЗАНН.

Ето защо и при наличието или на висящо производство, или на вече прекратено такова, както е в случая, относно същите факти, второ производство със същия предмет не следва да се образува, а ако бъде образувано, следва да се прекрати, като на наказващия орган не е предоставена възможност за избор в това отношение. В случая, фактическите положения, на които се основава и първият, и вторият по време акт, са едни и същи, като събирането на допълнителни доказателства в рамките на втората по ред проверка, са били насочени единствено към доуточняване на правната

квалификация и по никакъв начин не променят установеното и по-рано нито по отношение на конкретното поведение, осъществило нарушение, нито по отношение времето, нито мястото, нито относно субекта на извършването му. Още при първата проверка се установява да са били налице всички фактически обстоятелства, от които да се направи извод какво именно е било поведението на субекта на административната отговорност. Впрочем, в тази насока са и показанията на разпитаната като свидетел актосъставител К., която изрично е заявила, че още при проверката е станало ясно, че е била извършена промяна в обстоятелствата по чл. 57б, ал. 14 ЗАДС и вторият АУАН е бил издаден единствено с оглед прилагането на коректната правна квалификация. Изведеният и от Съда на Европейския съюз критерий за приложение на принципа "non bis in idem" акцентира върху тъждеството на деянието ("историческият акт"), разбирано като съвкупност от неразривно свързани помежду си факти, независимо от правната му квалификация или от защитаваия правен интерес. СЕС коментира недопустимост същото лице да бъде санкционирано повече от веднъж "за единствен фактически състав на незаконно поведение, предназначен да защити същия правен актив", като според Съда, отправната точка за преценка на понятието "същото деяние" е "конкретното незаконно поведение" и "идентичността на фактическите актове". В случая, както първият по време, така и вторият акт за установяване на нарушение са основани върху еднакви фактически положения, като единствено разликата се състои в дадената им правна квалификация. При това положение и след като по първо съставения акт административно-наказателното производство е било изрично прекратено, сиреч производството е било приключило с акт, с който е било изключено носенето на административно-наказателна отговорност, недопустимо е било издаването на втория по ред акт, с който отново, за същото деяние, се ангажира административната отговорност на дружеството-жалбоподател в нарушение на посочения принцип, заложен в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към КЗПЧОС и обсъждан подробно в съдебната практика, включително и в мотивите към ТР № 4/2018 г. на ОСНК на ВКС.

В тази насока е *Решение № 292 от 4.02.2020 г. на АдмС - Пловдив по к. а. н. д. № 3761/2019 г.*

Ето защо обжалваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, следва да бъде отменено.

По изложените съображения, Пловдивският районен съд, XXVI н. с.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 37 от 15.02.2021 г., издадено от Директор на Териториална дирекция Тракийска, упълномощена със Заповед № ЗАМ-43/32-8734/07.01.2019 г. на Директора на „Дирекция Митници“ с което на „Джесика инвест“ АД с ЕИК: 205793055 е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 лева за извършено от него нарушение по чл. 57б, ал. 1 ЗАДС.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС по реда на гл. XII АПК и на основанията в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____